

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: czwartek, 19, grudzień 2024 12:44

Anna Dąbrowska

Odsłony: 1319

Samorzady chcą zmian w sprawie kosztów utrzymania mieszkańców domów pomocy społecznej. Wskazują, że obecny system prawny nie jest sprawiedliwy.

12 grudnia odbyło się posiedzenie Zespołu ds. Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej KWRiST. Trzy projekty resortu spotkały się z pozytywną opinią Zespołu. Na tapetę wzięto również problem unikania kosztów za pobyt w domach pomocy społecznej.

Oплата za DPS czyli „kukułcze jajo”

O dyskusję na temat ponoszenia kosztów utrzymania mieszkańców domów pomocy społecznej wnioskowała Unia Metropolii Polskich. Choć w aktualnym stanie prawnym pobyt w DPS-ie powinien być finansowany w pierwszej kolejności przez samego mieszkańca, następnie przez jego najbliższą rodzinę, a w ostateczności przez gminę, w praktyce zobowiązani często unikają ponoszenia opłat, przerzucając obowiązek na JST.

Jak wskazuje organizacja, „wymiganie się” od obowiązku ułatwiają przepisy dotyczące sposobu obliczania dochodu zawarte w ustawie o pomocy społecznej, która nakazuje uwzględnianie wysokości dochodu, a nie majątku danej osoby czy jej rodziny. W efekcie, samorzady dość często obserwują takie działania, jak wyzbywanie się nieruchomości na rzecz członków rodziny, szczególnie w formie darowizny. W ten sposób, zarówno mieszkaniowiec DPS-u, jak i jego rodzina, mogą wykazywać niski dochód, który nie uwzględnia wartości majątku. Uniemożliwia to nałożenie opłaty za pobyt w DPS-ie, zarówno na podopiecznego placówki, jak i jego krewnych. W konsekwencji koszty utrzymania mieszkańca DPS-u przerzucane są na gminę (a właściwie na jej mieszkańców). Taki stan rzeczy, prowadzi do tego, że gminy unikają wydawania skierowań do DPS-ów z obawy przed ponoszeniem kosztów, z kolei zakłady opiekuńczo-lecznicze, finansowane przez NFZ, są oblegane.

– Naszym zdaniem powinno się uwzględniać tego typu ruchy majątkowe, które polegają na wyzbywaniu się tego majątku, przesuwaniu pewnych wartości majątkowych, tak aby nie były one sposobem na unikanie opłat za DPS – postulowała przedstawicielka UMP.

Organizacja zaproponowała także aktualizowanie informacji o sytuacji dochodowej członków rodziny mieszkańca DPS-u, wśród osób, które są szczególnie potencjalnie zobowiązane do ponoszenia opłat za członka rodziny:

– (...) w tej chwili sformułowanie art. 107 ust 4 ustawy o pomocy społecznej nie jest takim, które by wprost pozwalało na dokonywanie takich aktualizacji i w ocenie samorządów dobrze byłoby też na to wskazać, że taka aktualizacja powinna następować.

Trzeci postulat dotyczył braku możliwości umarzania należności, których kwota jest niższa, niż koszty jej dochodzenia.

– W ocenie samorządu odstępianie od ścigania pewnych należności byłoby celowe, bo w sytuacji, kiedy koszty tego dochodzenia przewyższają wartość tego co jest tym długiem, to staje się to postępowanie nieracjonalne. (...) w tej grupie znajdują się wypłacone zasiłki, ale także gros podatków na różnego typu usługi, niezapłacone odpłatności. (...) W tej chwili samorzady są jakby zobligowane do dochodzenia tych należności, a okazuje się, że często jest to nieadekwatne do kwoty, którą trzeba uzyskać. Stąd postulat wprowadzenia takich regulacji, które umożliwiłyby ich umorzenie (...) i nieponoszenie kolejnych

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: czwartek, 19, grudzień 2024 12:44

Anna Dąbrowska

Odsłony: 1319

kosztów. Proponujemy w związku z tym dodanie ustępu 5 do artykułu 58 ustawy o pomocy społecznej, który by tę kwestię regulował w takiej formie, że byłaby taka możliwość, że jeżeli zachodzi jakiś szczególny przypadek, uzasadnione przypuszczenie, że te wydatki nie zostaną zwrócone, a jednocześnie wysokość jest niższa od kosztów dochodzenia, to mógłby organ te kwoty umorzyć na wniosek.

Ostatni postulat dotyczył możliwości żądania przez pracowników socjalnych informacji o spadku od notariusza.

Strona rządowa potwierdziła, że przedstawiony problem jest jej znany i niełatwy do rozwiązania. Decyzją Zespołu, zostanie podjęty na posiedzeniu w marcu 2025 r. Do tego czasu ministerstwo dokona analiz w celu sformułowania konkretnych propozycji.

Inne tematy omawiane podczas posiedzenia

W porządku obrad znalazł się projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowego zakresu działania, sposobu wykonywania zadań i organizacji Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. W stosunku do treści obowiązującego rozporządzenia z 24 lipca 2014 r., proponowany projekt usuwa z zakresu działań te z nich, które nie są już realizowane i dodaje nowe, wynikające ze zmieniającej się struktury osób uprawnionych oraz nowych oczekiwań wobec Urzędu.

Na etapie konsultacji ZPP zgłosiło jedną uwagę, dotyczącą zwiększania przez samorzady w drodze aktów prawa miejscowego świadczeń dla kombatantów i innych osób uprawnionych. W ocenie ZPP nie ma wystarczającej podstawy prawnej do tego by takie akty prawa miejscowego dedykowane tej grupie osób podejmować. Poprawka nie została uwzględniona przez stronę rządową. Nie była ona jednak na tyle istotna, by jej odrzucenie mogło wpłynąć negatywnie na opinię wiążącą wobec projektu. Zespół zaopiniował projekt pozytywnie.

Bez uwag przyjęto projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania ryczałtu systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej. Projektowana zmiana pozwoli na skorygowanie – przy ustalaniu ryczałtu na 2025 r. – liczby jednostek rozliczeniowych dotyczących świadczeń finansowanych w formie ryczałtu, ustalonej dla danego świadczeniodawcy na 2024 r., o liczbę jednostek sprawozdawczych odpowiadającą sumie kwot wypłaconych mu w ramach dodatku do ryczałtu (dla świadczeniodawców, którzy otrzymali dodatki do ryczałtu w związku z niewykonaniem ryczałtu w okresie pandemii). Rozwiązanie będzie korzystne dla świadczeniodawców, którzy nie będą musieli się obawiać, że ten dodatek zostanie uchylony.

Pozytywnie zaopiniowano również projekt Uchwały zmieniającej Uchwałę nr 247 Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 2022 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pn. Narodowy Program Chorób Układu Krążenia na lata 2022-2032.

Zmiany mają charakter m.in. dostosowujący do projektu ustawy o Krajowej Sieci Kardiologicznej. Wprowadzone zostały również nieznaczne korekty w niektórych zadaniach.